

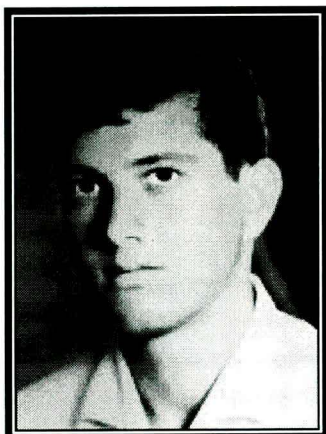

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי אליעזר גרונדלנד ז"ל

בן רחל ואמיל
נולד ברחובות
בתאריך כ"ח בחשוון תש"ו, 4/11/1945
התגייס ביולי 1963
שרת בחטיבת הצנחנים
נפל במלחמת ששת הימים, בירושלים
בתאריך כ"ו באייר תשכ"ז, 5/6/1967
נקבר בהר הרצל

אזור: ב חלקה: 11 שורה: 17 קבר: 5

בן 21 בנפלו

קורות חיים

בן אמיל ורחל. נולד ביום כ"ח במרחשון תש"ו (4.11.1945) ברחובות. דור ששי לרבנות האדמו"ר שניאור זלמן מלאדי. אמו היא ממשפחת הרב סלונים מחברון. אליעזר היה בין התלמידים המצטיינים בסיימו את לימודיו היסודיים בבית הספר "עמישב" ולאחר מכן למד שלוש שנים בבית הספר "תיכון חדש" אשר בתל אביב ולמד שנה רביעית בבית הספר התיכון "אנקורי" במגמה ההומנית. החל בכיתה ד' (יסודית) השתייך לתנועת "השומר הצעיר". אהב לקרוא ספרים ולא פחות מזה חיבב טיולים וסיורים בארץ, המונצחים בצילומים הנוף והאדם. היה חביב על כל חבריו לתנועה, ולאחר מכן, כשגויס לצה"ל, נתחבב גם על אחיו לשירות ושמר נודע בכל בהשתתפות פעילה במסיבות חברים ובפקחותו השנונה שהתבטא בהומור שלו. יחד עם גרעין "יהב" של תנועתו יצא לנח"ל כשהגיע מועד גיוסו ביולי 1963, שהה בימי טירונותו ולאחריהם בהיאחזות כרם שלום ובקיבוץ שמיר (שם עסק בדיג, עבודה אהובה עליו מאד) ומשנגמרה תקופה זו עבר את האימון המתקדם ביחידת הנח"ל המוצנח ומה מאושר היה כאשר הגיע היום בו ענד על חזהו כנפי הצניחה. כתום תקופת שירותו הצבאי חזר לקיבוץ רבדים ועשה שם כשנה. גם תקופה זו של שירות בצבא הנציח בצילומיו. אחרי שעזב את הקיבוץ ועשה זמן מה בעיר החליט לחזור ללימודיו ונרשם באוניברסיטה של תל

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

אביב בפקולטה למשפטים. היה יוצא למילואים במסגרת הצנחנים וגם בימי המתח והכוננות שלפני מלחמת ששת הימים נמצא באותה מסגרת: מאד דאג למשפחתו באותם הימים, כי ידע שאם יקראו לצנחנים יהיה המצב בכל רע, וכך הוא התבטא לחבר שלו: "מה שיהיה אתנו - יהיה, אך מה יהא על ההורים"? אך כשיצא למלחמה הטיל את עצמו לתוך סערת האש - ונפל בקרב שנערך בסנהדריה בירושלים ביום הראשון לקרבות, הוא כ"ו באייר תשכ"ז (5.6.1967) על שחרור עיר הקודש וסביבותיה. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים. בספר "מאריות גברו" של מפקדת הצנחנים הובאו תולדותיו ופרשת קרבו האחרון. ב"גוילי אש" כרך ד', ילקוט עזבונם של הבנים שנפלו במערכות ישראל, הובא מעזבונו.

אַליעזר גרונדלונד

מדוע?

מדוע כה קצר היום,
שחור כה וארץ הליל,
קצרים רגעי-ההנאה
והאשר בן-הלוח?
מדוע כה נונה הצליל,
הכביד הרעם את אָנוי -
והשמים אפרים?

אך למה זה אוסיף לשאל?
- כי לא אדע סוד החיים!

שעמום

בודדה הנפש -
והרחוב הוא ריק...
מקלט של רדיו צורמני -
נעשן סיגריה...
אין פה נפש מסביב -
אף לא צחקוק-נערה
להרנין הנשמה.
רק עתון-אתמול ארצה
בו אפרות הכותרות...

עד מתי?